

andre Skatter, som tynger paa de arbejdsskabte Indtægter her i Landet.

Dette søges opnaaet ved Hjælp af det næste Lovforslag paa Dagsordenen, Forslaget om Ændringer i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, som jeg med Formandens Tilladelse skal omtale her, da det i Virkeligheden indgaar som organisk Led i den Skattereform, her er foreslaaet. Det gaar ud paa, at det skattefrie Fradrag fordobles, og at Børnefradraget sættes op fra 100 Kr. til 500 Kr. Mit Parti har ved et Par andre Lejligheder i Løbet af denne Samling søgt at faa lignende Forslag gennemført, men disse Forslag er blevet stemt ned af Regeringspartierne. Samtidig har Regeringspartierne ganske vist hver Gang sagt smukke Ord om den Uret, der nu for Tiden begaas mod Forsørgerne, men jeg skulde tro, at Regeringen ikke i det lange Løb vil kunne nøjes med Ord paa dette Omraade, men at den vil blive nødt til at skride til Handling, og i Tillid dertil foreslaar vi denne Reform foretaget nu.

Jeg skal i øvrigt sige om dette Lovforslag, at da det er vort Ønske, at denne Reform netop skal betyde en Nedgang i Skatten paa de arbejdsskabte Indtægter, maa vi være af den Formening, at denne Nedgang ikke skulde komme de største Indtægter til gode, og derfor er mit Parti rede til under Forhandlingerne i Udvalget at være med til en Ændring i Rateskalaens Procenter for de høje Indtægter. Grunden til, at vi ikke har foreslaaet det her, er, at vi formener, at denne Skala lettere vil kunne afstemmes ved Samarbejde mellem Administrationen og et Rigsdagsudvalg.

Naar vi foreslaar denne Skatteomlægning samtidig med den Reform i de kommunale Ejendomsskatter, som senere vil komme til Behandling, gør vi det, som jeg allerede har nævnt, ud fra den Opfattelse, at det vil betyde en retfærdigere Fordeling af Skattebyrden til Stat og Kommune, men vi gør det ogsaa, fordi vi tror, at en saadan Reform vil have de gavnligste Virkninger for vort Erhvervsliv i Fremtiden og for hele vort Samfundsliv. Kærnen i Kravet om Indførelse af Grundskyld her i Landet, saaledes som dette Krav væsentlig er baaret frem af det mindre Landbrug, har altid været den Opfattelse, at en saadan Reform vil betyde en Lettelse for Arbejdet og en Spore for Fremdriften og Energien i vort Samfund og samtidig vil medføre i sine Virkninger en bedre Udnyttelse af Jorden, og tillige den Opfattelse, at en

saadan Reform vil komme til at virke som en Hindring for, en Hemsko paa Spekulationen og en Hindring mod, at Værdier, der alene er skabte ved Samfundets Vækst og Udvikling, indkasseres af private.

Betragter vi nu de foreliggende Lovforslag ud fra disse Synspunkter, forekommer det mig, at man maa indrømme, at disse Forslags Gennemførelse vil virke i den angivne Retning. Overgangen til Grundskyld fra den nuværende Ejendomsskyld til Stat og Kommune vil jo nemlig ikke blot have de rent finansielle Virkninger, som kan regnes ud i Kroner og Øre i det Øjeblik, Overgangen finder Sted; men den vil betyde, at den Tilstand en Gang for alle er fastslaaet, at den enkeltes Arbejdsindsats paa sin Jord ikke straffes gennem højere Skatter. Jeg erindrer, at Udtalelserne fra Venstres Ordfører her i dette høje Ting i Fjor syntes at tyde paa, at man vilde gennemføre Venstres Programpunkt om lige Skat paa lige Jord paa denne ejendommelige Maade, at vel ønskede man foretaget en særskilt Vurdering af Grunden og en særskilt Vurdering af Bygningerne, men derefter vilde man ved Siden af lige Skat paa lige Jord gennemføre en Bygningsskyld. Jeg vil haabe, at Partiet Venstre ikke fastholder dette Standpunkt. Jeg skulde tro, at Krigstiden, om man ikke havde kunnet se det før, har vist det urimelige og forkastelige i en Beskatning af Opførelse af Bygninger. Det er jo kommet saa grelt frem, at man endogsaa fra Lovgivningsmagtens Side har maattet gaa til at afskaffe disse Bygningsskatter for de Bygninger, som opføres i Byerne. Men det er ikke blot i Krigstiden, disse Urimelegheder var til Stede, de er til Stede og virker paa samme Maade under normale Forhold, og derfor maa selvfølgelig ganske de samme Synspunkter anlægges derpaa. Det er min absolutte Tro, at Venstrepartiet vil komme bort fra den Anskuelse og det Synspunkt, fordi jeg tror, at Kravet om Skattefrihed for Menneskets Arbejdsindsats paa sin Jord, Kravet om Skattefrihed for Bygninger og Forbedringer, ikke vil gaa ud af den politiske Dagsorden, før man har bøjet sig for det.

Grundskyldens Indførelse vil altsaa betyde en Lettelse for Arbejdet og en Spore for Energien, men den Form, vi har foreslaaet for denne Grundskylds Indførelse, lader ikke Tvivl om, at den ogsaa i nogen Maade vil medføre en bedre Udnyttelse af Danmarks Jord netop derved, at vi samtidig foreslaar Nedsættelse af